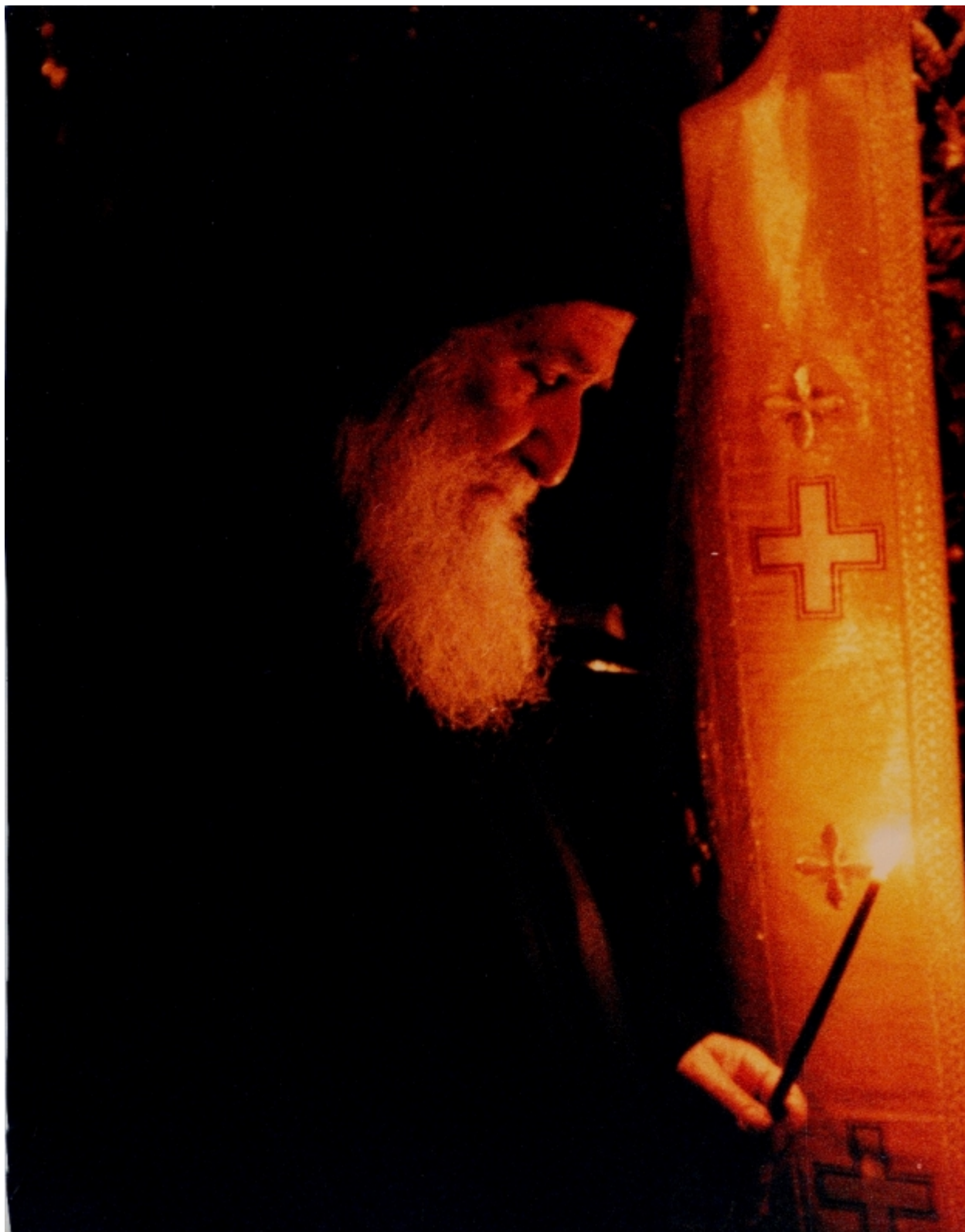

3 Μαρτίου 2012

Μακάριοι οι πενθούντες ότι αυτοί παρακληθήσονται

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Κάποιος Γέροντας ζούσε μόνος στη μονή των Μονιδίων και η παντοτινή του

προσευχή ήταν η εξής: “Κύριε, δεν έχω τον φόβο σου μέσα μου, γι αυτό στείλε μου κάποιον

κεραυνό ή κάποια άλλη δύσκολη περίσταση, ή αρρώστια ή δαίμονα, μήπως έστω και μ’ αυτόν τον τρόπο φοβηθεί η πωρωμένη μου ψυχή”. Αυτά έλεγε και συνέχιζε να παρακαλεί τον Θεό. “Ξέρω ότι είναι αδύνατο να με συγχωρήσεις.

Γιατί αμάρτησα πολύ σε σένα, Δέσποτα, αλλ’ αν είναι δυνατόν λόγω της ευσπλαχνίας σου, συγχώρεσέ με. Αν όμως αυτό δεν μπορεί να γίνει, τιμώρησέ με εδώ στη γη, Δέσποτα, και

εκεί μη με παιδεύσεις, αλλ’ εάν και αυτό είναι αδύνατο, τιμώρησέ με εδώ κατά ένα μέρος και εκεί ανακούφισέ με, έστω και λίγο, από την τιμωρία της κόλασης.

Άρχισε από τώρα να με παιδεύεις, αλλά ας μην περιπέσω στην οργή σου, Δέσποτα”.

[\(περισσότερα...\)](#)